

[Nielsen Mann.]

med Nibetoget til Aars, skifte igen og rejse til Løgstør. Med de Togplaner, man har i Øjeblikket, kan enhver sige sig selv, at det er en hel Dagsrejse. De ankommer til Løgstør ved Aftentid, som Regel er Møderne paa Dommerkantoret om Formiddagen, og det vil sige, at i mange Tilfælde bliver det tre Dages Rejse for at faa Forretningen udført. Nu kan man selvfølgelig sige, at Folk ikke behøver at rejse til Dommerkantoret, de har ingenting at gøre dér. Det er sagt fra Juristside, at de i Virkeligheden ikke har noget at rejse til Dommerkantoret efter, de kan benytte Sagførere, og det er ogsaa sagt af en Fuldmægtig ved Embedet i Løgstør, at „vi har for længst vænnet Befolkningen fra at henvende sig til Kontoret“. Denne Betragtning kan man selvfølgelig anlægge, men jeg tror ikke, det er en rigtig Betragtning, i hvert Fald mener Flertallet i Udvalget det ikke. Vi mener, det netop er af stor Betydning, at Folk kan komme paa Kontoret, og den konstituerede Dommer Egeløv, som vel nu er Fuldmægtig ved Embedet, har i sin Skrivelse givet Udtryk for det samme. Ogsaa den højtærede Justitsminister har over for Uvalget fastslaaet den Betydning, der ligger heri.

Selv under normale Rejseforhold er det vanskeligt at komme til Løgstør fra den østlige Del af Retskredsen. Den eneste Maade at komme til Løgstør fra Hovedtingstedet i den østlige Del af Retskredsen er med Hvyebil eller Privatbil, og det er jo en kostbar Fornøjelse, det er ikke for Fattigfolk. Men der er Tilfælde, hvor Befolkningen nødvendigvis maa henvende sig paa Dommerkantoret, og blandt andet derfor mener vi, at man bør gennemføre Justitsministerens Forslag. Flertallet ønsker netop en personlig Kontakt knyttet, og Flertallet mener, at Justitsministerens Forslag varetager Befolkningens Interesser bedst.

Saa maa jeg maaske have Lov til at knytte et Par enkelte Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem Hr. Rytter udtalte. Det ærede Medlem mente, at der allerede nu ikke var meget Arbejde i det her omhandlede Embede, og at der i hvert Fald blev for lidt i den kommende Tid. Det er muligt, at der ikke er saa meget Arbejde som paa Dommerkantorerne ved Københavns Byret eller ved Retskredeene i de store Byer, det kan der ifølge Sagens Natur ikke være. Men der kan heller ikke overkommes saa meget i Landkredse, og det er i øvrigt mit Indtryk, at Kriminaliteten er i ret stærk Stigning, saa rent ud sagt er jeg bange for, der bliver rigeligt at bestille for Dom-

merne, selv om Embederne skulde blive noget mindre.

Det ærede Medlem mente endvidere, at Flertallet havde den Opfattelse, at man skulde varetage Egnens lokale Interesser, medens Mindretallet vil se noget større paa det. Ja, det kan man selvfølgelig sige, det er noget af en Skønssag. Jeg tror nu for saa vidt, man fra Flertallets Side med lige saa stor Ret kunde vende det om og sige, at vi ser paa Helheden. Jeg skal ikke insinuere, at Mindretallet kun ser paa Stændens Interesser, men jeg tror, man gør klogest i at respektere hinandens Standpunkter uden at trække Bevæggrundene for disse Standpunkter ned i et lavere Plan.

Det ærede Medlem var tilsyneladende blevet noget opstemt over, at jeg i mit første Indlæg havde nævnt, at der var et Flertal af Jurister inden for Mindretallet i Udvalget, og det ærede Medlem kom ind paa, hvor faa Jurister der var i Lønningskommissionen, i Sparekommissionen o. s. v. Det er sikkert rigtigt, men det har jeg slet ikke været inde paa, jeg har holdt mig udelukkende til det Udvalg, som Landstinget har nedsat til Behandling af denne Sag, og dér kan det ikke bestrides, at der er et Flertal af Jurister inden for Mindretallet i Udvalget. Men i øvrigt kan der da ikke være noget nedsættende i at sige om de ærede Medlemmet, at de er Jurister. Jeg for mit Vedkommende har uhyre Respekt for Jurister, men derfra og til at mene, at der ikke kan være sund Fornuft uden for Juristernes Kreds, er der dog et langt Stykke, og i det foreliggende Tilfælde forekommer det mig, at der er en uhyre stor Portion sund Fornuft i Flertallets Standpunkt.

Jeg skal derfor paa Flertallets Vegne meget varmt anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for den højtærede Justitsministers Forslag.

Korsgaard: Som den eneste af de oprindelige Ordførere, der støtter Flertalsforslaget, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rytter, som sagde, at Dommerne i Nibe og Løgstør fremtidig vil faa for lidt at bestille. Det tror jeg i allerhøjeste Grad vil afhænge af Dommerne selv. En Dommer, der vil gaa op i sit Arbejde, som vil staa til Raadighed for Egnens Befolkning, vil sikkert ikke komme til at mangle Arbejde. Jeg tror — som ogsaa den ærede Ordfører udtalte —, at der er mange i Befolkningen, som gerne af og til vil tale med Dommeren, og det tror jeg godt kan tage nogen Tid for Dom-